

Література:

1. Барановський О.І. Фінансові кризи: передумови, наслідки і шляхи запобігання : монографія / О.І. Барановський. – К. : КНЕУ, 2009. – 754 с.
2. Береславська О.І. Сучасні банківські кризи: причини та ймовірність повторення / О. І. Береславська // Науковий вісник Національного університету державної податкової служби України (економіка, право). – 2013. – № 3. – С. 78-84. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvnudpsu_2013_3_12.
3. Міщенко В. І. Вплив банківської кризи на зміну умов банківського кредитування [Текст] / В. І. Міщенко // Банківська справа. Фінансовий простір. – 2015. – № 3 (19). – С. 63-69.
4. Charles Calomiris. Banking Crises and the Rules of the Game / Charles Calomiris // NBER Working Paper No. 15403. October 2009 <http://www.nber.org/papers/w15403>
5. Valencia F. Banking Crises Database : An Update / Fabian Valencia Luc Laeven // IMF. – June 2012. – WP/12/163 <https://www.imf.org/en/Publications/WP/Issues/2016/12/31/Systemic-Banking-Crises-Database-An-Update-26015>.

Ліля КВАСІГРОХ

студентка факультету банківського бізнесу

Тернопільський національний економічний університет

Науковий керівник:

к. е. н., доцент кафедри банківської справи Забчук Г.М.

ПРОБЛЕМИ ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

Аграрний сектор є важливою стратегічною галуззю української національної економіки, яка забезпечує продовольчу безпеку та продовольчу незалежність нашої держави, дає значній частині сільського населення робочі місця. Проте головною проблемою у розвитку аграрних підприємств залишається дефіцит фінансування, а це, відповідно, впливає на економічний розвиток підприємств даного сектору, на їх конкурентоспроможність на ринку і фінансову стійкість.

Вітчизняний аграрний сектор за відсутності дієвої державної програми розвитку здебільшого функціонує за рахунок природних переваг України. Наявні ресурси помітно скорочуються, потоки інвестицій, зважаючи на економічну й політичну нестабільність країни, незначні. Забезпечити діяльність аграрних підприємств необхідними ресурсами дають можливість власні кошти підприємства і надані кредити. Фінансово-економічна підтримка аграрного сектора здійснюється переважно через комплекс програм, кожна з яких має на меті підвищення ефективності виробництва та доходності товаровиробника. При цьому, через брак коштів Державного бюджету України, держані програми фінансуються тільки на 50-60 відсотків. Так, наприклад, на 2017 рік відповідно до прийнятих обласних програм підтримки розвитку підприємств АПК було заплановано виділити кошти в обсязі 248,9 млн грн, однак фактично було профінансовано 165 млн грн, або 66,3 % до потреби. Щодо кредитування аграрних підприємств, то на кінець жовтня 2017 року аграрні підприємства отримали кредитів на суму 60,5 млрд грн, що більше порівняно з 2016 роком [4]. А станом на кінець вересня 2018 року розмір виданих кредитів сільськогосподарським підприємствам склав 71,5 млрд. грн. [6]. Проте, частка кредитів аграрним підприємствам залишається не значною.

На жаль, в Україні механізм державного регулювання сільськогосподарського комплексу досі залишається вкрай неефективним і не сприяє вирішенню тих проблем, що постають на сучасному етапі розвитку, серед них можна виділити такі основні: низька ефективність сільськогосподарського виробництва; недостатній обсяг залучених у сільськогосподарський комплекс інвестицій; диспаритет цін; незавершеність земельної реформи, зокрема відсутність ринку земельних ресурсів сільськогосподарського призначення, та значні зловживання у цій сфері, нераціональне використання земель; надзвичайно високий ступінь зносу основних фондів, низький рівень забезпеченості сільськогосподарських товаровиробників технічними засобами; нерозвиненість ринкової інфраструктури; погіршення соціально-економічного становища на селі; також постає велика кількість питань, що стосуються ефективності державної фінансової підтримки сільськогосподарського комплексу [2 с. 11].

Для інтенсивного розвитку сільського господарства необхідне впровадження нових технологій виробництва, закупівля сучасної сільськогосподарської техніки. Оскільки аграрні підприємства не в змозі самотійно оновити сільськогосподарську техніку, то варто використовувати лізингове кредитування.

Зважаючи, на складне фінансове становище та кризові явища в аграрному секторі економіки для подальшого розвитку і функціонування, необхідна державна підтримка, яка б допомогла у розвитку сільськогосподарських підприємств. Для цього необхідно створити комплекс заходів, які забезпечили фінансовими ресурсами сільськогосподарські підприємства і створили сприятливі умови для функціонування та розвитку даного сектора економіки.

Для покращення ситуації та формування ефективного конкурентного середовища на ринку сільськогосподарської техніки, а також забезпечення сільськогосподарських товаровиробників новітніми ресурсо-зберігаючими технологіями необхідно:

- збільшити обсяг Державного лізингового фонду та кількість механізованої техніки;

- забезпечити прозорість, впровадити моніторинг ефективності використання коштів Державного лізингового фонду, ввести мораторій на пролонгацію строку служби техніки в господарствах, які не сплатили внески за отриману на умовах лізинг усільськогосподарську техніку;

- забезпечити діяльність лізингових компаній на комерційній основі, що дасть змогу створити конкуренцію в цьому сегменті;

- сформувати системну державну підтримку виробників сільськогосподарської техніки для забезпечення виробництва якісної та відносно не дорогої техніки, дати можливість сільськогосподарським підприємствам-виробникам здійснювати продаж техніки з відстрочкою платежу [3, с. 28; 5, с. 10–11].

Необхідно проводити кредитну та інвестиційну політику, впроваджувати інноваційні способи виробництва, створювати умови і контролювати раціональне використання ресурсів, проводити експортну політику.

Також для покращення ситуації в аграрному виробництві необхідно розширити спектр виробничих послуг, наприклад, замість того, щоб продавати сировину, її переробляти і продавати вже готову продукцію. А для того, щоб була якісна продукція і могла конкурувати з продукцією ЄС, необхідне створення спеціальних лабораторій, щодо контролю за якістю. Це збільшить конкурентоспроможність товару на ринку, надасть можливості розширення ринку.

Отже, в умовах економічної і політичної нестабільності роль державного регулювання в аграрному секторі посилюється. Фінансова підтримка зі сторони банківських установ та держави має бути направлена на забезпечення прибутковості виробництва, розвитку сільських територій, створення необхідних умов життя для жителів сільської місцевості, забезпечення населення доступними і якісними продуктами харчування, розширення експорту.

Література:

1. Вудвуд В. В. Проблеми фінансового забезпечення діяльності сільськогосподарських підприємств [Електронний ресурс] / В. В. Вудвіл, О. В. Шанюк // Молодийвчений. – 2018. – № 5(57). – С. 281-284. – Режим доступу : <http://molodyvchenu.in.ua/files/journal/2018/5/69.pdf>
2. Міщенко Д. А. Шляхи удосконалення державної фінансової підтримки сільськогосподарського комплексу України на сучасному етапі розвитку / Д. А. Міщенко // Агросвіт. – 2015. – № 3-4. – С. 10-14. – Режим доступу : <http://biblio.umsf.dp.ua/jspui/handle/123456789/2753>.
3. Лагутін В. Конкурентна політика держави: механізм реалізації [Текст] / В. Лагутін // Вісник КНТЕУ. – Київ : КНТЕУ, 2016. – № 4. – С. 22–38. – Режим доступу : <http://visnik.knteu.kiev.ua/files/2016/04/3.pdf>.
4. Фінансова підтримка розвитку підприємств АПК за рахунок коштів місцевих бюджетів у 2017 році [Електронний ресурс] // Міністерство аграрної політики та продовольства України : довідковий інформаційний ресурс Мінагрополітики. – Режим доступу : http://minagro.gov.ua/organic_ministry?nid=20447.
5. Фінансова «сімка» — основні способи отримати кошти для розвитку аграрного бізнесу [Електронний ресурс]//AgroPolit.com: гаряча агрополітика. – 2018. – 9 січня. – Режим доступу : <https://agropolit.com/spetsproekty/391-finansova-simka--osnovni-sposobi-otrimati-koshti-dlya-rozvitku-agrarnogo-biznesu>.
6. Кредити, надані депозитними корпораціями (крім Національного банку України) [Електронний ресурс] // Грошово-кредитна та фінансова статистика. – сайт НБУ, 2018. – Режим доступу : https://bank.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=27843415

Оксана КІНКА

студентка факультету фінансів

Тернопільський національний економічний університет

Науковий керівник:

к. е. н., доцент кафедри банківської справи Забчук Г.М.

СВІТОВИЙ ДОСВІД РЕФОРМУВАННЯ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ

Сучасні інтеграційні та глобалізаційні процеси на міжнародних фінансових ринках впливають на характер фінансових реформ у розвинених країнах світу, а також і на розвиток української економіки. Банківська практика розвинених країн світу доволі швидко набуває загальних форм та поступово усуває існуючі відмінності у грошово-кредитних системах. Використовуючи світовий досвід реформування банківської системи можна уникнути характерних помилок у монетарній політиці та в побудові організаційної структури органів грошової влади України [2, 15].

Система державного регулювання банківської діяльності функціонує в багатьох розвинених країнах з ринковою економікою. У деяких вона сформувалася нещодавно, в інших – існує понад століття. Інституційна побудова системи банківського регулювання визначається особливостями історичного та соціально-економічного